

Brussel, 30.10.2013
COM(2013) 753 final

2013/0366 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling, voor 2014, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de EU-wateren en, voor EU-vaartuigen, in bepaalde wateren buiten de EU van toepassing zijn

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

Motivering en doel

Alle verordeningen tot vaststelling van de vangstmogelijkheden moeten het bevissen van de bestanden beperken tot niveaus die in overeenstemming zijn met de algemene doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB). Bij Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad van 20 december 2002 inzake de instandhouding en de duurzame exploitatie van de visbestanden in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid zijn de doelstellingen voor de jaarlijkse voorstellen inzake vangst- en inspanningsbeperkingen vastgesteld die moeten garanderen dat de visserij in de Unie vanuit ecologisch, economisch en sociaal oogpunt duurzaam verloopt.

De vangstmogelijkheden worden jaarlijks vastgesteld (die voor diepzeebestanden om de twee jaar). Dit staat de invoering van een langetermijnbeheer evenwel niet in de weg. De Europese Unie heeft in dit verband aanzienlijke vooruitgang geboekt: de uit commercieel oogpunt belangrijkste bestanden vallen nu onder meerjarige beheersplannen. De jaarlijkse TAC's en maximale inspanningsniveaus moeten daarmee in overeenstemming zijn.

Toepassingsgebied

Voor 2014 heeft de Commissie rekening gehouden met de wens van de lidstaten dat opnieuw één enkele algemene vangstmogelijkhedenverordening zou worden vastgesteld, in tegenstelling tot de in 2012 en 2013 gevolgde aanpak. Voor die beide jaren werden telkens twee afzonderlijke verordeningen voorgesteld en aangenomen: één voor de vangstmogelijkheden waarover de EU autonoom beslist en één voor de vangstmogelijkheden die worden vastgesteld op basis van in het kader van bilaterale of multilaterale onderhandelingen genomen besluiten. Bijgevolg zijn de structuur en de recurrente tekstgedeelten van het voorliggende voorstel gebaseerd op een versmelting van die afzonderlijke in 2013 vastgestelde verordeningen (Verordeningen (EU) nr. 39/2013 en (EU) nr. 40/2013 van de Raad).

Met betrekking tot de vangstmogelijkheden die voortvloeien uit maatregelen welke in het kader van multilaterale of bilaterale visserijovereenkomsten of processen zijn afgesproken, handelt de Unie op basis van een standpunt dat stoelt op wetenschappelijk advies en op haar eigen beleidsdoelstellingen, die ook op interne EU-besluiten van toepassing zijn. Het resultaat van dergelijke onderhandelingen impliceert dat de Unie ermee instemt verbintenissen ten aanzien van derde partijen aan te gaan. Wat de omzetting van dergelijke besluiten in het recht van de Unie betreft, reikt de discretionaire bevoegdheid van de Unie niet veel verder dan wat over de interne verdeling onder de lidstaten wordt overeengekomen. Voor de interne verdeling geldt het beginsel van relatieve stabiliteit. In dit verband heeft het voorstel betrekking op:

- Gedeelde bestanden, d.w.z. bestanden die gezamenlijk worden beheerd hetzij met Noorwegen in de Noordzee en het Skagerrak, hetzij in het kader van NEAFC-overeenkomsten tussen kuststaten.
- Vangstmogelijkheden die voortvloeien uit overeenkomsten in het kader van regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's).

In dit voorstel is een aantal vangstmogelijkheden als "p.m." (pro memoria) aangegeven. Dit heeft te maken met het feit dat:

- het advies voor een aantal bestanden niet beschikbaar zal zijn op de datum waarop het voorstel zou moeten worden goedgekeurd; of
- bepaalde vangstbeperkingen en andere aanbevelingen van de betrokken ROVB's nog niet zijn vastgesteld omdat hun jaarvergaderingen nog niet hebben plaatsgevonden; of
- de cijfers voor bestanden in de wateren van Groenland en voor met Noorwegen en andere derde landen gedeelde of geruilde bestanden nog niet beschikbaar zijn omdat zij afhangen van de resultaten van het overleg met deze landen in november en december 2014.

Overzicht van de visbestanden

Naar goede gewoonte heeft de Commissie in haar jaarlijkse Mededeling van de Commissie betreffende een raadpleging over de vangstmogelijkheden (COM(2013)319 final, hierna "de mededeling" genoemd) een beeld geschetst van de situatie waarop de voorstellen inzake vangstmogelijkheden moeten worden afgestemd. De mededeling biedt een overzicht van de toestand van de bestanden op grond van de bevindingen van de in 2012 verstrekte wetenschappelijke adviezen. Het goede nieuws is dat van de bestanden waarvoor een volledige analyse beschikbaar is, het percentage dat wordt overbevist is afgenomen van 86 % in 2009 tot 39 % in 2013. Niettemin vallen er nog steeds zorgwekkende trends te signaleren. Zo is het aantal bestanden waarvoor het advies luidt dat de vangst tot het laagst mogelijke niveau moet worden teruggebracht, gestegen. Wat de toelevering van gegevens betreft, hebben de lidstaten niet volledig aan hun rapportageverplichtingen voldaan. Dat is nochtans van essentieel belang, willen zij een robuuste analyse van de toestand van de diverse bestanden faciliteren.

Op verzoek van de Commissie heeft de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) in juli zijn jaarlijks advies over de meeste door het onderhavige voorstel bestreken visbestanden uitgebracht. ICES heeft rekening gehouden met de door de Commissie in haar mededeling gepresenteerde beleidsoriëntaties. Dit advies is beoordeeld door het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) tijdens zijn plenaire zomervergadering.

De door deze twee instanties verstrekte adviezen berusten hoofdzakelijk op gegevens; alleen bestanden waarvoor voldoende en betrouwbare gegevens beschikbaar zijn, kunnen volledig worden beoordeeld met het oog op schattingen van hun omvang en prognoses over hoe zij zullen reageren op de diverse exploitatiescenario's ("vangstopties"). Als voldoende gegevens beschikbaar zijn, kunnen de wetenschappelijke instanties ramingen van aanpassingen van de vangstmogelijkheden verschaffen waarmee het bestand de maximale duurzame opbrengst (MSY – maximum sustainable yield) zal bereiken. Het advies wordt dan "MSY-advies" genoemd. In andere gevallen passen de wetenschappelijke instanties de voorzorgsbenadering toe wanneer zij aanbevelingen betreffende het niveau van de vangstmogelijkheden formuleren. De methodiek die ICES daarbij toepast, wordt toegelicht in ICES-publicaties betreffende het opstellen van adviezen met betrekking tot bestanden waarvoor slechts beperkte gegevens voorhanden zijn¹.

De belangrijkste groep voorgestelde TAC's is opgenomen in bijlage IA. In deze bijlage worden 152 TAC's vermeld voor bestanden die in het Skagerrak, het Kattegat, de ICES-deelgebieden I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII en XIV, de EU-wateren van de CECAF

¹ Zie met name het document "General Context of ICES Advice", te raadplegen via deze link: http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2013/2013/1.2_General_context_of_ICES_advice_2013_June.pdf

en de wateren van Frans-Guyana worden bevestigd. Van deze TAC's zijn er 23 het voorwerp van een MSY-advies. De overige vallen in de volgende categorieën:

- 13 TAC's worden voorgesteld overeenkomstig langetermijnbeheerplannen, bijvoorbeeld beheerplannen die voortvloeien uit specifieke vigerende GVB-verordeningen, nog niet aangenomen voorstellen van de Commissie betreffende beheerplannen of door regionale adviesraden (RAR's) voorgestelde beheerplannen die door de wetenschappelijke adviesorganen in overeenstemming met het voorzorgsbeginsel worden geacht.
- 55 TAC's betreffen bestanden waarvoor weinig gegevens voorhanden zijn en waarvoor geen volledige beoordeling kon worden gegeven. Van deze laatste zijn er 21 die in het voorstel op het niveau van 2012 worden gehandhaafd, conform een gezamenlijke verklaring van de Raad en de Commissie dat de vangstmogelijkheden ongewijzigd zouden blijven tenzij uit wetenschappelijke adviezen zou blijken dat het bestand in kwestie aan het afnemen is. Aan deze beslissing ligt de overweging ten grondslag dat de meeste van deze bestanden bijvangst zijn in gemengde visserijen en dat een wijziging van hun TAC's nauwelijks van invloed is op de evolutie van hun toestand, terwijl herhaalde TAC-verlagingen kunnen leiden tot wettelijk verplichte teruggooi.
- De resterende TAC's worden in deze fase aangegeven als "pm" (pro memoria) omdat het desbetreffende wetenschappelijk advies nog niet beschikbaar is of afhankelijk is van internationale onderhandelingen of overeenkomsten die later dit jaar zullen worden afgerond/gesloten. Voor deze bestanden zal het voorstel moeten worden bijgewerkt wanneer het advies beschikbaar komt.

Alle voorgestelde vangstmogelijkheden zijn in overeenstemming met het wetenschappelijk advies dat de Commissie met betrekking tot de toestand van de bestanden heeft ontvangen en dat is gebruikt zoals aangegeven in de mededeling.

Samenhang met andere beleidsgebieden en met de doelstellingen van de Unie

De voorgestelde maatregelen zijn opgesteld overeenkomstig de doelstellingen en de voorschriften van het gemeenschappelijk visserijbeleid en zijn in overeenstemming met het beleid van de Unie inzake duurzame ontwikkeling.

2. RESULTATEN VAN DE RAADPLEGING VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN EFFECTBEOORDELINGEN

Raadpleging van belanghebbende partijen

- a) Wijze van raadpleging, belangrijkste geraadpleegde sectoren en algemeen profiel van de respondenten

Wat betreft de aanpak die de Commissie met betrekking tot de voorgestelde vangstmogelijkheden wil hanteren, heeft zij de belanghebbenden, met name via de RAR's, en de lidstaten geraadpleegd op basis van haar mededeling over de vangstmogelijkheden voor 2014.

Daarnaast heeft de Commissie de richtsnoeren gevolgd van haar mededeling aan de Raad en het Europees Parlement "Verbetering van de raadpleging inzake het communautaire visserijbeheer" (COM(2006) 246 definitief), waarin de beginselen van het zogenoemde "frontloadingsproces" (vroegtijdige consultatie) zijn uiteengezet.

Voorts heeft de Commissie in september 2013 een evenement voor belanghebbenden georganiseerd voor een presentatie en bespreking van de resultaten van het wetenschappelijk advies en de belangrijkste implicaties daarvan.

b) Samenvatting van de reacties en de manier waarop daarmee rekening is gehouden

De antwoorden op de bovengenoemde raadpleging van de Commissie inzake de vangstmogelijkheden zijn een afspiegeling van de standpunten van de lidstaten en de belanghebbenden over de evaluatie van de Commissie betreffende de visstand en de manier waarop het beheer een passend antwoord kan geven.

Lidstaten

De enige lidstaat die op het moment dat deze toelichting werd opgesteld op de mededeling had gereageerd, is het Verenigd Koninkrijk. In zijn antwoord drukt het Verenigd Koninkrijk zijn waardering uit voor de inspanningen van de Commissie om de vangstmogelijkheden in overeenstemming te brengen met het GVB-hervormingspakket en met de kaderrichtlijn mariene strategie. Het ondersteunt waar mogelijk de MSY-doelstellingen voor 2015 en pleit, wat de voorzorgsaanpak betreft, voor een pragmatische benadering en voor de vaststelling per geval van de TAC's.

RAR Noordwestelijke wateren (NWWRAC – North Western Waters RAC)

De NWWRAC is het eens met de in het politiek akkoord over de herziening van het GVB vastgelegde doelstelling om de bestanden zo mogelijk tegen 2015, en uiterlijk tegen 2020, op MSY-niveau te bevissen. De NWWRAC erkent dat de verbetering van de selectiviteit van het vistuig in zijn activiteitgebied een prioriteit vormt en neemt nota van de specifieke punten van zorg die in de mededeling over de witvisbestanden (kabeljauw, schelvis en wijting) in de Ierse Zee en de wateren ten westen van Schotland aan de orde worden gesteld. Wat de wetenschappelijke adviezen betreft, staat de NWWRAC weliswaar positief tegenover de nieuwe adviesmethodiek die de ICES in 2012 heeft geïntroduceerd, maar hij verwacht ook dat een meer geperfectioneerde oplossing wordt uitgewerkt voor bestanden waarvoor weinig gegevens beschikbaar zijn. Daartoe wil de NWWRAC nauw met de ICES en met nationale wetenschappers blijven samenwerken om de beschikbaarheid en de kwaliteit van de gegevens te verbeteren.

Bijeenbrengen en benutten van deskundigheid

Wat de toegepaste methodiek betreft, heeft de Commissie — zoals al eerder vermeld — de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) en zijn Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV) geraadpleegd. De adviezen van de ICES zijn gebaseerd op een advieskader dat door de groepen van deskundigen en besluitvormingsorganen van de ICES is ontwikkeld en worden uitgebracht overeenkomstig het met de Commissie overeengekomen Memorandum van overeenstemming. Het WTECV brengt zijn adviezen uit op basis van de door de Commissie verstrekte taakomschrijving.

Het uiteindelijke doel van de Unie is de bestanden op een niveau te brengen waarmee de maximale duurzame opbrengst (Maximum Sustainable Yield - MSY) kan worden gehaald. Dit doel is uitdrukkelijk opgenomen in het voorstel van de Commissie voor de herziening van het gemeenschappelijk visserijbeleid². In juni 2013 hebben de medewetgevers een politiek akkoord bereikt over dit voorstel, waarin onder meer is bepaald dat de MSY-doelstelling "... zo mogelijk tegen 2015, en voor alle bestanden uiterlijk tegen 2020, wordt bereikt." De uitdrukkelijke opneming van dit doel in de GVB-basisverordening vloeit voort uit de

² Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad over het gemeenschappelijk visserijbeleid, COM(2011) 425 definitief.

verbintenissen die de Unie is aangegaan met betrekking tot de conclusies van de Wereldtop over duurzame ontwikkeling (Johannesburg, 2002) en het bijbehorende uitvoeringsplan. In die documenten is bepaald dat de landen zich ertoe verbinden om uitgedunde visbestanden, indien mogelijk, in stand te houden en uiterlijk tegen 2015 weer tot hun MSY-niveau te laten toenemen. Zoals gezegd is voor sommige bestanden de daartoe vereiste informatie inderdaad beschikbaar. Tot deze bestanden behoren qua vangsthoeveelheden en handelswaarde zeer belangrijke bestanden zoals heek, kabeljauw, zeeduiwels, tong, scharretongen, schelvis en langoustine.

Om het MSY-niveau te halen, kan het noodzakelijk zijn om in bepaalde gevallen de visserijsterftecijfers te verlagen of de vangsten te beperken. In deze context maakt dit voorstel gebruik van de MSY-adviezen indien deze voorhanden zijn. Sommige bestanden zijn de jongste jaren al op MSY-niveau bevestigd. In dat geval zijn de voorgestelde TAC's erop gericht dat niveau te handhaven of, indien uit het advies blijkt dat het exploitatieniveau in 2012 de MSY heeft overschreden, de visserijsterfte te verlagen om het bestand tot een duurzaam bevissingsniveau terug te brengen. Voor bestanden waarvoor het MSY-niveau nog niet is bereikt, zijn de voorgestelde TAC's verenigbaar met het bereiken van de MSY in 2015. Deze aanpak spoort met de in de mededeling over de vangstmogelijkheden voor 2014 uiteengezette beginselen.

Voor bestanden waarvoor weinig gegevens beschikbaar zijn, formuleren de wetenschappelijke adviesorganen aanbevelingen om de vangsten te verminderen, te handhaven of eventueel te verhogen. In veel gevallen hebben de ICES-adviezen daartoe kwantitatieve richtsnoeren opgeleverd, waarbij overeenkomstig de methodologie van de ICES en bij wijze van voorzorgsmaatregel wordt uitgegaan van een grenswaarde van 20 % voor de toename of vermindering van de vangst tussen twee opeenvolgende jaren. Bij de vaststelling van de voorgestelde TAC's is gebruik gemaakt van deze richtsnoeren. In gevallen waarin helemaal geen wetenschappelijk advies voorhanden was, is de voorzorgsaanpak gevolgd en zijn de TAC's bij wijze van voorzorgsmaatregel met 20 % verlaagd.

Voor sommige bestanden (voornamelijk wijdverspreide bestanden, haaien en roggen) wordt het advies in het najaar uitgebracht. Het onderhavige voorstel zal zo nodig moeten worden bijgewerkt zodra dit advies is ontvangen. Ten slotte is, zoals eerder gezegd, voor 13 bestanden het advies te baat genomen om een afgesproken beheerplan ten uitvoer te leggen.

Over de huidige tendensen bij de ontwikkeling van de bestanden kan het volgende worden opgemerkt:

Iberische wateren

De zeeduivel- en scharretongbestanden verkeren in goede toestand en worden duurzaam bevestigd, maar sommige langoustinebestanden zijn leeggevestigd en hebben zich nog niet hersteld. De biomassa van het zuidelijke heekbestand blijft toenemen ondanks het feit dat de visserijdruk op dit bestand hoog blijft. De positieve ontwikkeling van dit bestand is dus wellicht te danken aan gunstige milieuomstandigheden. Om maximaal van deze trend te kunnen profiteren, is het wenselijk om de visserijinspanning ten aanzien van deze populatie te verminderen in overeenstemming met het desbetreffende langetermijnbeheerplan.

Golf van Biskaje

Het tongbestand in de Golf van Biskaje verkeert nog steeds in een suboptimale toestand; voor het derde opeenvolgende jaar adviseert de ICES een verlaging van de TAC. De TAC wordt in dit voorstel evenwel als "pm" (pro memoria) aangegeven omdat de belanghebbende partijen maatregelen voor het langetermijnbeheer van dit bestand hebben voorgesteld en de

Commissie het wetenschappelijk advies over die maatregelen afwacht, dat vermoedelijk in november 2013 zal worden uitgebracht.

Keltische Zee

Er wordt minder vis opgehaald en de biomassa van een aantal bestanden van groot economisch belang in dit gebied is afgenomen. Dientengevolge worden aanzienlijke TAC-verlagingen voorgesteld als zulks in wetenschappelijke adviezen wordt bepleit, bijv. voor kabeljauw en schelvis. Hoge teruggooipercentages blijven een probleem, niet alleen in de visserij op witte rondvis maar ook in die op platvis: tong en schol worden samen gevangen, maar op grond van de wetenschappelijke adviezen zijn tegenovergestelde beheersmaatregelen vereist, namelijk een vermindering voor tong en een intensivering voor schol. Het probleem wordt nog verergerd doordat het technisch moeilijk is om selectiviteit ten aanzien van tong te bereiken (d.w.z. tong de mogelijkheid te bieden om aan het vistuig te ontkomen zonder de schol te laten ontsnappen).

Wateren ten westen van Schotland

In dit gebied zijn de witvisbestanden (kabeljauw, wijting, schelvis) er erg aan toe als gevolg van onduurzame hoeveelheden teruggooi. De kabeljauw herstelt zich niet en daarom wordt een 0-TAC voorgesteld, ook al zal een uitsluitend op TAC's gebaseerd beheer wellicht niet volstaan om de achteruitgang van de soort een halt toe te roepen. De situatie zal in feite misschien zelfs verslechteren als gevolg van het in november bekend te maken advies voor langoustine. Indien dat advies, zoals verwacht, een verhoging van de TAC voor langoustine mogelijk zal maken, zal dat bestand nog intensiever worden bevist en zal het risico op nog meer ongewenste bijvangst van witvis alleen maar toenemen. Op selectiviteit gerichte maatregelen worden zodoende een dringende zaak. ICES heeft nog geen aanwijzingen kunnen vinden voor enige afname van de kabeljauwsterfte als gevolg van de selectiviteitsmaatregelen die thans door de in dit gebied opererende vissersvloten worden toegepast.

Ierse Zee

De toestand van de kabeljauw- en wijtingbestanden in dit gebied blijft zorgwekkend. De situatie is vergelijkbaar met die in de wateren ten westen van Schotland: er wordt te veel witvis overboord gezet en de huidige selectiviteitsmaatregelen lijken ontoereikend. De toestand van de tong- en scholbestanden is vergelijkbaar met die in de Keltische Zee.

Het ICES-advies wordt door het WTECV bevestigd en in een aantal gevallen nader uitgewerkt.

Wijze waarop het deskundigenadvies beschikbaar is gemaakt voor het publiek

Alle verslagen van het WTECV zijn beschikbaar op de website van DG MARE. Alle verslagen van de ICES zijn beschikbaar op de website van de ICES.

Effectbeoordeling

De verordening tot vaststelling van de vangstmogelijkheden is geen instrument waarmee de Raad complexe maatregelenpakketten kan vaststellen, en moet beperkt blijven tot het in artikel 43, lid 3, van het Verdrag vastgestelde toepassingsgebied. Zij is derhalve toegesneden op een resultaatgestuurd beheer. Als het beleid in zijn geheel beter functioneert, zullen ook de jaarlijkse vangstmogelijkheden verbeteren. Dit beleid omvat met name technische maatregelen, vlootbeheer, structurele steun, controle en handhaving, marktregulering en de opnemings van beheersinstrumenten in een allesomvattend maritiem beleid. Wel blijft het nodig om middels de vangstmogelijkhedenverordening aanpassingen door te voeren teneinde de essentiële hulpbronnen voor de Europese visserij- en verwerkingssector in stand te houden

en negatieve gevolgen van een te hoge visserijsterfte voor het mariene milieu te voorkomen of te corrigeren.

De Unie heeft een aantal meerjarige beheerplannen vastgesteld voor bestanden van essentieel economisch belang, zoals onder andere heek, kabeljauw en platvis. Aan de goedkeuring van dergelijke plannen moet een effectbeoordeling voorafgaan. Zodra zij van kracht zijn, zijn zij bepalend voor de TAC-niveaus die voor het gegeven jaar moeten worden vastgesteld om de langetermijndoelstellingen te verwezenlijken. De Commissie is verplicht haar TAC-voorstellen op die plannen af te stemmen zolang deze feitens en rechtens van toepassing zijn. Bijgevolg zijn meerdere essentiële TAC's in het voorstel het resultaat van de specifieke effectbeoordeling van het plan waarop zij zijn gebaseerd.

Voor het overige wil het voorstel, ook bij ontstentenis van meerjarenplannen, een kortetermijnaanpak vermijden en is de voorkeur gegeven aan een op duurzaamheid op de lange termijn gerichte benadering die rekening houdt met initiatieven van de belanghebbende partijen en de RAR's indien deze door de ICES en/of het STECF positief zijn beoordeeld. In veel gevallen impliceert dit een meer geleidelijke verlaging van de vangstmogelijkheden.

Het MSY-gericht beleid dat aan de langetermijnbeheersaanpak van de Commissie ten grondslag ligt, heeft het voorwerp uitgemaakt van een gedetailleerde analyse en effectbeoordeling in het kader van de herziening van het GVB. Dit proces heeft geresulteerd in de indiening van een pakket voorstellen op 13 juli 2011. Thans is een fase bereikt waarin de medewetgevers het eens zijn over de wenselijkheid de MSY-doelstelling een plaats te geven onder de doelstellingen die bepalend moeten zijn voor de wijze waarop het GVB het komende decennium ten uitvoer wordt gelegd (zie punt 2 hierboven). Het herzieningsvoorstel van de Commissie is, zoals het hoort, uitgewerkt op basis van een effectbeoordeling (SEC(2011) 891) in het kader waarvan de MSY-doelstelling is geanalyseerd. In de conclusies van die beoordeling wordt de MSY-doelstelling gezien als een noodzakelijke voorwaarde om tot ecologische, economische en sociale duurzaamheid te komen. De medewetgevers hebben de filosofie van het hervormingsvoorstel van de Commissie onderschreven en in juni jongstleden een politiek akkoord bereikt dat inhoudt dat de MSY-doelstelling "*... zo mogelijk tegen 2015, en voor alle bestanden uiterlijk tegen 2020, wordt bereikt*".

Ten aanzien van ROVB-vangstmogelijkheden en met derde landen gedeelde visbestanden vormt dit voorstel in hoofdzaak de omzetting van internationaal overeengekomen maatregelen. Alle elementen die relevant zijn voor de beoordeling van de mogelijke gevolgen van de vangstmogelijkheden worden in aanmerking genomen bij de voorbereiding en in het verloop van de internationale onderhandelingen in het kader waarvan de vangstmogelijkheden van de Unie worden overeengekomen met derde partijen.

3. JURIDISCHE ASPECTEN VAN HET VOORSTEL

Rechtsgrondslag

De rechtsgrondslag van dit voorstel is artikel 43, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

De verplichting van de Unie om de levende aquatische rijkdommen op duurzame wijze te exploiteren, vloeit voort uit de verplichtingen die zijn vastgelegd in artikel 2 van Verordening (EG) nr. 2371/2002.

Samenvatting van het voorstel

Om de met het GVB beoogde totstandbrenging van een ecologisch, economisch en sociaal duurzame visserij te verwezenlijken, wordt in dit voorstel vastgesteld welke vangst- en inspanningsbeperkingen gelden voor de visserij in de Unie.

Toepassing

De bepalingen op het door het voorstel bestreken gebied zijn van toepassing tot en met 31 december 2014, met uitzondering van een aantal bepalingen inzake inspanningsbeperkingen, die van toepassing zijn tot en met 31 januari 2015, en bepaalde TAC's met specifieke seizoencycli (bijv. lodde in de wateren van Groenland).

Subsidiariteitsbeginsel

Het voorstel valt onder de exclusieve bevoegdheid van de Unie als bedoeld in artikel 3, lid 1, onder d), van het Verdrag. Het subsidiariteitsbeginsel is derhalve niet van toepassing.

Evenredigheidsbeginsel

Het voorstel is om de volgende reden in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel: het GVB is een gemeenschappelijk beleid. Krachtens artikel 43, lid 3, van het Verdrag dient de Raad maatregelen vast te stellen tot vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden.

Krachtens de voorgestelde verordening van de Raad worden de vangstmogelijkheden over de lidstaten verdeeld. Met inachtneming van artikel 20, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2371/2002 mogen de lidstaten deze mogelijkheden op hun beurt naar eigen goeddunken over de regio's en de marktdeelnemers verdelen. De lidstaten kunnen dus met een ruime mate aan vrijheid en conform het sociaaleconomische model van hun keuze beslissen hoe zij de aan hen toegewezen vangstmogelijkheden benutten.

Het voorstel heeft geen nieuwe financiële gevolgen voor de lidstaten. De Raad stelt elk jaar een verordening als de onderhavige vast, en de openbare en particuliere middelen voor de tenuitvoerlegging van de onderhavige verordening zijn reeds beschikbaar.

Keuze van instrumenten

Voorgesteld instrument: verordening.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de EU-begroting.

5. AANVULLENDE INFORMATIE

Vereenvoudiging

Het voorstel voorziet in de vereenvoudiging van de administratieve procedures voor de overheidsinstanties (Unie of nationaal), met name wat betreft de voorschriften op het gebied van inspanningsbeheer.

Evaluatie-/herzienings-/vervalbepaling

Het voorstel betreft een jaarlijkse verordening voor het jaar 2014 en bevat derhalve geen herzieningsclausule.

Nadere toelichting bij het voorstel

Het onderhavige voorstel beperkt zich tot de vaststelling en de verdeling van vangstmogelijkheden en tot de voorwaarden die functioneel verband houden met het gebruik van die vangstmogelijkheden.

Voor een aantal bestanden, zoals heek, tong, schol en langoustine, zijn de vangstmogelijkheden vastgesteld op basis van de in de respectieve meerjarenplannen vervatte voorschriften. Voor bestanden waarvoor de sector een langetermijnbeheerstrategie heeft voorgesteld die door de wetenschappelijke adviesorganen doeltreffend en in overeenstemming met het voorzorgsbeginsel worden geacht (bijvoorbeeld haring in de Keltische Zee) neemt het voorstel de daarin vervatte vangstcontrolevoorschriften over.

Wat de kabeljauwbestanden in het Kattegat betreft, is het advies voor 2014 hetzelfde als dat voor 2013, namelijk dat deze soort op grond van de voorzorgsbenadering in dit gebied niet gericht dient te worden bevestigd en dat bijvangst en teruggooi zo veel mogelijk moeten worden beperkt. Op dit bestand waarvoor weinig gegevens voorhanden zijn, is dus artikel 9 van het kabeljauwplan van toepassing³; bijgevolg wordt een vermindering van de TAC met 20 % voorgesteld. Hetzelfde geldt voor kabeljauw in de Ierse Zee, dus ook hier wordt een verlaging met 20 % voorgesteld. Wat de kabeljauw in de wateren ten westen van Schotland betreft, houdt het advies op grond van de MSY-benadering de aanbeveling in om gerichte visserij te vermijden en bijvangst en teruggooi in 2014 zo veel mogelijk te beperken; bijgevolg stelt de Commissie, net als in 2013, een 0-TAC en een aanlandingsindulgentie van 1,5 % voor. De toestand van de kabeljauw in de wateren ten westen van Schotland is uitermate ernstig: alternatieve maatregelen om kabeljauw te vermijden en de teruggooi van kabeljauw te verminderen hebben in dit gebied niet tot een echte verlaging van de visserijinspanning geleid; in de praktijk zijn deze maatregelen, in het licht van de chronisch hoge ramingen van de teruggooi (momenteel circa 71 %) ondoeltreffend gebleken. Het is duidelijk slecht gesteld met het voortplantingspotentieel van dit bestand, gezien de geringe biomassa en de geringe rekrutering. In deze omstandigheden kan zelfs een 0-TAC – hoe dan ook de enige verdedigbare optie – op zich het herstel van het bestand niet garanderen. Het moet worden aangevuld met extra maatregelen om onbedoelde vangst doeltreffend te vermijden en de teruggooi substantieel te verminderen.

De bij deze verordening vastgestelde vangstmogelijkheden in termen van visserijinspanning hebben betrekking op kabeljauwbestanden, tong in het westelijke Kanaal en zuidelijke heek en langoustine. De regels voor deze bestanden zijn vervat in de respectieve beheerplannen. In het geval van de drie bovenvermelde kabeljauwbestanden (Kattegat, Ierse Zee, wateren ten westen van Schotland) is een reële vermindering van de visserijinspanning, eveneens om de bovengenoemde redenen, dringend noodzakelijk; bijgevolg worden inspanningsverlagingen voorgesteld overeenkomstig artikel 12, lid 4, onder b), van het plan. In het geval van zuidelijke heek en langoustine en tong in het westelijke Kanaal wordt het op zeedagen gebaseerde systeem per type vaartuig dat in het verleden reeds visserijactiviteiten heeft bedreven, in 2014 gehandhaafd, maar zullen de lidstaten krachtens de voorgestelde verordening een op kilowattdagen gebaseerd systeem kunnen blijven toepassen met het oog op een efficiënter gebruik van de vangstmogelijkheden en de bevordering van instandhoudingspraktijken in overleg met de visserijsector. In het geval van de tongvisserij in het westelijke Kanaal beoogt het voorstel een stroomlijning van de vaststelling van maximale inspanningsniveaus (extra dagen) per lidstaat, volgens het systeem dat al sedert 2011 doeltreffend is gebleken met betrekking tot de vangstmogelijkheden in de visserij op zuidelijke heek en langoustine. Zo zal vanaf 2014 het cijfer voor elke lidstaat als zodanig in de vangstmogelijkhedenverordening worden vastgesteld. Dit zal meer transparantie mogelijk maken bij de reallocatie van zeedagen afkomstig van gesloopte vaartuigen in deze visserij en resulteren in specifieke cijfers voor elke lidstaat.

³ Verordening (EG) nr. 1342/2008 van de Raad van 18 december 2008 tot vaststelling van een langetermijnplan voor kabeljauwbestanden en de beving van deze bestanden (het "kabeljauwplan").

Deze verordening machtigt, voor de vierde maal sinds de jaarlijkse vaststelling van de vangstmogelijkheden, de betrokken lidstaten om zelf bepaalde TAC's vast te stellen, met dien verstande dat zij verplicht zijn daarbij te handelen in overeenstemming met de doelstellingen van het GVB.

Zoals gezegd omvat dit voorstel ook vangstbeperkingen die zijn afgesproken in de context van bepaalde ROVB's of die voortvloeien uit onderhandelingen met derde landen (gedeelde bestanden), die in de meeste gevallen voorlopig als "pro memoria" zijn aangegeven in afwachting van de afsluiting van de desbetreffende internationale onderhandelingen.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling, voor 2014, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de EU-wateren en, voor EU-vaartuigen, in bepaalde wateren buiten de EU van toepassing zijn

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, inzonderheid artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens Verordening (EG) nr. 2371/2002¹ moeten, met inachtneming van het beschikbare wetenschappelijke, technische en economische advies en met name van de verslagen van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV), en met inachtneming van eventuele adviezen van regionale adviesraden, maatregelen worden vastgesteld inzake de toegang tot wateren en hulpbronnen en de duurzame uitoefening van visserijactiviteiten.
- (2) De Raad moet maatregelen voor de vaststelling en de verdeling van de vangstmogelijkheden vaststellen, inclusief bepaalde voorwaarden die daar functioneel verband mee houden. De vangstmogelijkheden moeten zo over de lidstaten worden verdeeld dat elke lidstaat een relatieve stabiliteit van de visserijactiviteiten voor elk bestand of elke visserijtak geniet, mede met inachtneming van de in Verordening (EG) nr. 2371/2002 vastgestelde doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid.
- (3) De totale toegestane vangsten (total allowable catch - TAC's) moeten worden vastgesteld op basis van de beschikbare wetenschappelijke adviezen, met inachtneming van de biologische en sociaaleconomische aspecten, waarbij een gelijke behandeling van de visserijsectoren moet worden gegarandeerd, en in het licht van de standpunten die naar voren zijn gekomen tijdens de raadpleging van de belanghebbenden, met name op de bijeenkomsten van de betrokken regionale adviesraden.
- (4) Voor bestanden waarvoor specifieke meerjarenplannen gelden, moeten de TAC's overeenkomstig de in die plannen vervatte voorschriften worden vastgesteld. Bijgevolg moeten de TAC's voor de bestanden van zuidelijke heek en langoustine, tong in het westelijke Kanaal, schol en tong in de Noordzee, haring in de wateren ten westen van Schotland, kabeljauw in het Kattegat, de wateren ten westen van Schotland, de Ierse Zee, de Noordzee, het Skagerrak en het oostelijke Kanaal en blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee worden vastgesteld overeenkomstig de voorschriften die zijn vervat in: Verordening (EG) nr. 2166/2005 van de Raad²; Verordening

¹ Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad van 20 december 2002 inzake de instandhouding en de duurzame exploitatie van de visbestanden in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid (PB L 358 van 31.12.2002, blz. 59).

² Verordening (EG) nr. 2166/2005 van de Raad van 20 december 2005 tot vaststelling van maatregelen voor het herstel van de bestanden van zuidelijke heek en langoustines in de Cantabrische Zee en ten westen van het Iberisch Schiereiland en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 850/98 voor de instandhouding van de

(EG) nr. 509/2007 van de Raad¹; Verordening (EG) nr. 676/2007 van de Raad²; Verordening (EG) nr. 1300/2008 van de Raad³; Verordening (EG) nr. 1342/2008 van de Raad⁴ (het "kabeljauwplan") en Verordening (EG) nr. 302/2009 van de Raad⁵. Met betrekking tot de noordelijke heekbestanden (Verordening (EG) nr. 811/2004 van de Raad⁶) en de tongbestanden in de Golf van Biskaje (Verordening (EG) nr. 388/2006 van de Raad⁷) zijn de minimumdoelstellingen van de desbetreffende herstel- en beheerplannen evenwel bereikt en dienen derhalve de verstrekte wetenschappelijke adviezen te worden gevolgd om de TAC's op MSY-niveau te brengen of te handhaven, al naargelang van het geval.

- (5) Voor bestanden waarvoor onvoldoende gegevens of geen betrouwbare gegevens voorhanden zijn om ramingen van de omvang te kunnen maken, moeten de beheersmaatregelen en de TAC-niveaus worden vastgesteld volgens de voorzorgsaanpak van het visserijbeheer als omschreven in artikel 3, onder i), van Verordening (EG) nr. 2371/2002, waarbij rekening wordt gehouden met bestandsspecifieke factoren, waaronder met name de beschikbare gegevens over de ontwikkelingen van de bestanden en overwegingen betreffende de gemengde visserij.
- (6) Overeenkomstig artikel 2 van Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996⁸ moeten de bestanden waarop de daarin vervatte maatregelen van toepassing zijn, worden omschreven.
- (7) Wanneer voor een bepaald bestand een TAC aan één enkele lidstaat wordt toegewezen, is het dienstig deze lidstaat overeenkomstig artikel 2, lid 1, van het Verdrag te machtigen het niveau van deze TAC vast te stellen. Er moeten regelingen worden getroffen om te garanderen dat de betrokken lidstaat bij het vaststellen van dit TAC-niveau volledig in overeenstemming met de beginselen en voorschriften van het gemeenschappelijk visserijbeleid handelt.
- (8) De maxima voor de visserijinspanning voor 2014 moeten worden vastgesteld overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EG) nr. 2166/2005, artikel 9 van Verordening (EG) nr. 676/2007, artikel 5 van Verordening (EG) nr. 509/2007, de artikelen 11 en 12 van

visbestanden via technische maatregelen voor de bescherming van jonge exemplaren van mariene organismen (PB L 345 van 28.12.2005, blz. 5).

¹ Verordening (EG) nr. 509/2007 van de Raad van 7 mei 2007 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de duurzame exploitatie van het tongbestand in het westelijk Kanaal (PB L 122 van 11.5.2007, blz. 7).

² Verordening (EG) nr. 676/2007 van de Raad van 11 juni 2007 tot vaststelling van een beheersplan voor de bevissing van de schol- en tongbestanden in de Noordzee (PB L 157 van 19.6.2007, blz. 1).

³ Verordening (EG) nr. 1300/2008 van de Raad van 18 december 2008 tot vaststelling van een meerjarenplan voor het haringbestand in het gebied ten westen van Schotland en de visserijen die dat bestand exploiteren (PB L 344 van 20.12.2008, blz. 6).

⁴ Verordening (EG) nr. 1342/2008 van de Raad van 18 december 2008 tot vaststelling van een langetermijnplan voor kabeljauwbestanden en de bevissing van deze bestanden, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 423/2004 (PB L 348 van 24.12.2008, blz. 20).

⁵ Verordening (EG) nr. 302/2009 van de Raad van 6 april 2009 betreffende een meerjarig herstelplan voor blauwvintonijn in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 43/2009 en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1559/2007 (PB L 96 van 15.4.2009, blz. 1).

⁶ Verordening (EG) nr. 811/2004 van de Raad van 21 april 2004 tot vaststelling van herstelmaatregelen voor het noordelijke heekbestand (PB L 150 van 30.4.2004, blz. 1).

⁷ Verordening (EG) nr. 388/2006 van de Raad van 23 februari 2006 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de duurzame exploitatie van het tongbestand in de Golf van Biskaje (PB L 65 van 7.3.2006, blz. 1).

⁸ Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3).

Verordening (EG) nr. 1342/2008 en de artikelen 5 en 9 van Verordening (EG) nr. 302/2009, rekening houdend met Verordening (EG) nr. 754/2009 van de Raad¹.

- (9) In het licht van het meest recente wetenschappelijke advies van de ICES en overeenkomstig de internationale verbintenissen in het kader van het Verdrag inzake de visserij in het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan (NEAFC) dient de visserijinspanning op bepaalde diepzeesoorten te worden beperkt.
- (10) Voor sommige soorten, zoals bepaalde haaiensoorten, kan zelfs een beperkte vorm van visserijactiviteit een ernstig risico inhouden voor de instandhouding van de soort. Voor dergelijke soorten moet derhalve een volledige beperking van de vangstmogelijkheden worden opgelegd middels een totaalverbod op de visserij op deze soorten.
- (11) De bij deze verordening voor EU-vaartuigen vastgestelde vangstmogelijkheden moeten worden gebruikt overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1224/2009², en met name de artikelen 33 en 34 van die verordening betreffende de registratie van de vangsten en de visserijinspanning, respectievelijk de melding van gegevens over de uitputting van de vangstmogelijkheden. Derhalve dient te worden gepreciseerd welke codes de lidstaten moeten gebruiken wanneer zij gegevens met betrekking tot de aanlandingen van onder deze verordening vallende bestanden aan de Commissie doen toekomen.
- (12) Voor sommige TAC's dienen de lidstaten de mogelijkheid te krijgen om aan vaartuigen die deelnemen aan proeven met betrekking tot volledig gedocumenteerde visserij, extra toewijzingen toe te kennen. Met die proeven wordt beoogd een vangstquotaregeling te testen, d.w.z. een regeling waarbij alle vangsten moeten worden aangeland en op de quota afgeboekt, teneinde teruggooi en de daarmee gepaarde gaande verspilling van anders bruikbare visserijhulpbronnen te vermijden. Ongecontroleerde teruggooi van vis is een bedreiging voor de langetermijnduurzaamheid van vis als collectief goed en dus voor de doelstellingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid. Inherent aan vangstquotaregelingen is dat zij de vissers een stimulans bieden om de vangstselectiviteit van hun activiteiten te optimaliseren. Om tot een rationeel beheer van de teruggooi te komen, moet een volledig gedocumenteerde visserij betrekking hebben op elke activiteit op zee in plaats van op de aanlandingen in de haven. Daarom moeten de voorwaarden waaronder de lidstaten dergelijke extra toewijzingen verlenen, de verplichting inhouden te garanderen dat gebruik wordt gemaakt van aan een sensorsysteem gekoppelde camera's in een gesloten televisiecircuit (CCTV's) (hierna gezamenlijk "CCTV-systeem" genoemd). Hiermee moeten alle behouden en teruggegooiden delen van de vangsten in detail kunnen worden geregistreerd. Een regeling met menselijke waarnemers die in realtime aan boord actief zijn, zou minder efficiënt, duurder en minder betrouwbaar zijn. Bijgevolg is het gebruik van CCTV-systemen vooralsnog een eerste vereiste voor het halen van de doelstellingen van regelingen tot verlaging van de teruggooi, waaronder de volledig gedocumenteerde visserij.

¹ Verordening (EG) nr. 754/2009 van de Raad van 27 juli 2009 tot uitsluiting van bepaalde groepen vaartuigen uit de visserijinspanningsregeling die is vastgesteld in hoofdstuk III van Verordening (EG) nr. 1342/2008 (PB L 214 van 19.8.2009, blz. 16).

² Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

Bij de toepassing van dergelijke systemen moeten de voorschriften van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad¹ worden nageleefd.

- (13) Om te garanderen dat het potentieel van vangstquotaregelingen om de absolute visserijsterfte van de betrokken bestanden te beheersen, daadwerkelijk kan worden geëvalueerd aan de hand van proeven met betrekking tot volledig gedocumenteerde visserij, dienen alle in het kader van deze proeven gevangen vissen, inclusief die welke kleiner zijn dan de minimale aanlandingsmaat, in mindering te worden gebracht op de totale toewijzing voor het deelnemende vaartuig en dienen de visserijactiviteiten te worden stopgezet wanneer deze totale toewijzing volledig door dat vaartuig is opgebruikt. Voorts is het passend overdrachten van toewijzingen tussen vaartuigen die deelnemen aan de proeven met betrekking tot volledig gedocumenteerde visserij en niet-deelnemende vaartuigen toe te staan mits kan worden aangetoond dat de teruggooi door niet-deelnemende vaartuigen niet toeneemt.
- (14) Volgens het advies van de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) is het dienstig een systeem te handhaven, met de mogelijkheid tot herziening, voor het beheer van zandspieringen in de EU-wateren van de ICES-sectoren IIa en IIIa en ICES-deelgebied IV.
- (15) [In te lassen na overleg met Noorwegen]
- (16) [In te lassen na de jaarvergadering van de Internationale Commissie voor de instandhouding van de tonijnachtigen in de Atlantische Oceaan (ICCAT)].
- (17) Ingevolge de toetreding van de Republiek Kroatië tot de Europese Unie in juli 2013 zijn in deze verordening bepalingen betreffende de vangstmogelijkheden voor Kroatië opgenomen.
- (18) [In te lassen na de jaarvergadering van de Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren (CCAMLR)].
- (19) Tijdens haar jaarvergadering in 2013 heeft de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan (IOTC) een resolutie ter bescherming van de oceanische witpunthaai aangenomen, die van toepassing is op in de IOTC-lijst van vergunde vaartuigen vermelde vissersvaartuigen en die, als voorlopige proefmaatregel, het aan boord houden, overladen, aanlanden of opslaan van volledige karkassen van oceanische witpunthaaien of delen daarvan verbiedt. De resolutie voorziet in een uitzondering voor ambachtelijke visserij, namelijk voor vissersvaartuigen die vissen binnen de exclusieve economische zone (EEZ) van de lidstaat waarvan zij de vlag voeren.
- (20) [In te lassen na de jaarvergadering van de Regionale Organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (SPRFMO)].
- (21) Tijdens haar 84e jaarvergadering in 2013 heeft de Interamerikaanse Commissie voor tropische tonijn (IATTC) haar instandhoudingsmaatregelen voor geelvintonijn, grootoogtonijn en gestreepte tonijn gehandhaafd. Voorts heeft de IATTC haar resolutie betreffende de instandhouding van oceanische witpunthaaien gehandhaafd. Deze maatregelen moeten deel blijven uitmaken van het Unierecht.
- (22) [In te lassen na de jaarvergadering van de Visserijorganisatie voor het zuidoostelijk deel van de Atlantische Oceaan (SEAFO)].
- (23) [In te lassen na de jaarvergadering van de Commissie voor de visserij in de westelijke en centrale Stille Oceaan (WCPFC)].

¹ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31).

- (24) [In te lassen nadat maatregelen zijn vastgesteld in het kader van het Verdrag voor de instandhouding en het beheer van de koolvisbestanden in het centrale gedeelte van de Beringzee].
- (25) Tijdens haar 35e jaarvergadering in 2013 heeft de Visserijorganisatie voor het noordwestelijke deel van de Atlantische Oceaan (North West Atlantic Fisheries Organisation - NAFO) een aantal vangstmogelijkheden voor 2014 vastgesteld voor bepaalde bestanden in de deelgebieden 1-4 van het NAFO-verdragsgebied. De NAFO heeft in dit verband een procedure ingesteld om de voor 2014 vastgestelde TAC voor witte heek in NAFO-deelsector 3NO te verhogen indien is voldaan aan bepaalde voorwaarden met betrekking tot de toestand van dit bestand. Een verdragsluitende partij bij de NAFO kan de uitvoerend secretaris van de NAFO melden dat voor het bestand van witte heek in NAFO-deelsector 3NO hogere vangsten per inspanningseenheid dan normaal werden vastgesteld. Indien de TAC-verhoging in de loop van het jaar 2014 wordt bekrachtigd door een positieve stemming in de NAFO, dient deze in Unierecht te worden omgezet en moeten de quota van de betrokken lidstaten worden verhoogd.
- (26) Bepaalde internationale maatregelen waarbij vangstmogelijkheden voor de Unie worden ingesteld of beperkt, worden op het einde van het jaar door de betrokken regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's) vastgesteld en worden van kracht vóór de inwerkingtreding van deze verordening. De bepalingen tot omzetting van deze maatregelen in Unierecht dienen derhalve met terugwerkende kracht van toepassing te zijn. Aangezien het visseizoen in het verdragsgebied van de CCAMLR (Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren) loopt van 1 december tot en met 30 november en bepaalde vangstmogelijkheden of -verboden in het CCAMLR-verdragsgebied derhalve worden vastgesteld voor een periode die ingaat op 1 december 2013, dienen de desbetreffende bepalingen van deze verordening vanaf die datum van toepassing te zijn. Deze toepassing met terugwerkende kracht laat het beginsel van het gewettigd vertrouwen onverlet, aangezien CCAMLR-leden niet zonder machtiging in het CCAMLR-verdragsgebied mogen vissen.
- (27) Overeenkomstig de verklaring van de Unie ten overstaan van de Bolivariaanse republiek Venezuela ("Venezuela") over het toekennen van vangstmogelijkheden in EU-wateren aan vissersvaartuigen die onder de vlag van Venezuela in de EZZ voor de kust van Frans-Guyana varen¹, moeten voor Venezuela vangstmogelijkheden worden vastgesteld voor het vissen op snappers in EU-wateren.
- (28) Om eenvormige uitvoeringsvoorwaarden te waarborgen betreffende het verlenen aan afzonderlijke lidstaten van de toestemming om te genieten van het systeem van beheer van de hun toegewezen visserijinspanning aan de hand van een kilowattdagensysteem, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend.
- (29) Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van deze verordening te waarborgen, moeten aan de Commissie uitvoeringsbevoegdheden worden toegekend met betrekking tot de toekenning van extra zeedagen voor de definitieve beëindiging van visserijactiviteiten en voor de versterkte aanwezigheid van wetenschappelijke waarnemers, alsmede met betrekking tot de spreadsheetformats voor het verzamelen en doorsturen van informatie betreffende de overdracht van zeedagen tussen vissersvaartuigen die de vlag van dezelfde

¹ PBL 6 van 10.1.2012, blz. 9.

lidstaat voeren. Die bevoegdheden moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011¹.

- (30) Teneinde ervoor te zorgen dat de visserijactiviteiten niet worden onderbroken en het inkomen van de vissers in de Unie wordt veiliggesteld, dient deze verordening met ingang van 1 januari 2014 van toepassing te zijn, met uitzondering van de bepalingen betreffende de beperkingen van de visserijinspanning, die van toepassing moeten zijn vanaf 1 februari 2014, en sommige bepalingen voor bijzondere gebieden, waarvoor een specifieke toepassingsdatum moet gelden. Gezien de urgentie dient deze verordening onmiddellijk na de bekendmaking ervan in werking te treden.
- (31) De vangstmogelijkheden moeten in volledige overeenstemming met het toepasselijke recht van de Unie worden gebruikt,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

¹ Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13).

TITEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 *Onderwerp*

1. Deze verordening stelt de vangstmogelijkheden vast in de EU-wateren en, voor EU-vaartuigen, in bepaalde niet-EU-wateren voor sommige visbestanden en groepen visbestanden.
2. De in lid 1 bedoelde vangstmogelijkheden omvatten:
 - (a) de vangstbeperkingen voor 2014 en, waar zulks in de onderhavige verordening is bepaald, voor 2015;
 - (b) de beperkingen van de visserijinspanning voor de periode van 1 februari 2014 tot en met 31 januari 2015;
 - (c) de vangstmogelijkheden voor de periode van 1 december 2013 tot en met 30 november 2014 voor bepaalde bestanden in het CCAMLR-verdragsgebied;
 - (d) de vangstmogelijkheden voor bepaalde bestanden in het IATTC-verdragsgebied voor de in artikel 32 genoemde periodes voor het jaar 2014 en, waar zulks in de onderhavige verordening is bepaald, het jaar 2015.

Artikel 2 *Toepassingsgebied*

Deze verordening is van toepassing op de volgende vaartuigen:

- (a) EU-vaartuigen;
- (b) vaartuigen van derde landen in EU-wateren.

Artikel 3 *Definities*

In deze verordening wordt verstaan onder:

- (a) "EU-vaartuig": een vissersvaartuig dat de vlag van een lidstaat voert en in de Unie is geregistreerd;
- (b) "vaartuig van een derde land": een vissersvaartuig dat de vlag voert van en is geregistreerd in een derde land;
- (c) "EU-wateren": wateren onder de soevereiniteit of jurisdictie van de lidstaten, met uitzondering van wateren die grenzen aan de in bijlage II bij het Verdrag genoemde landen en gebieden overzee;
- (d) "internationale wateren": wateren die niet onder de soevereiniteit of jurisdictie van enige staat vallen;
- (e) "totaal toegestane vangst (TAC)": de hoeveelheid van elk visbestand die elk jaar mag worden gevangen en aangeland;
- (f) "quotum": een aan de Unie of een lidstaat toegewezen aandeel van de TAC;
- (g) "analytische evaluaties": een kwantitatieve evaluatie van trends in een bepaald bestand, op basis van gegevens over de biologie en de exploitatie van het bestand waarvan na

wetenschappelijke toetsing is gebleken dat zij van toereikende kwaliteit zijn om wetenschappelijke adviezen over opties voor toekomstige vangsten te verstrekken;

- (h) "maaswijdte": de maaswijdte van visnetten als vastgesteld overeenkomstig Verordening (EG) No 517/2008¹ van de Commissie;
- (i) "EU-vissersvlootregister": het register dat door de Commissie is ingesteld overeenkomstig artikel 15, lid 3, van Verordening (EG) nr. 2371/2002;
- (j) "visserijlogboek": het logboek als bedoeld in artikel 14 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.

Artikel 4 *Visserijzones*

Voor de toepassing van deze verordening geldt de volgende afbakening van visserijzones:

- (a) voor de ICES-zones (International Council for the Exploration of the Sea — Internationale Raad voor het onderzoek van de zee): de in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 218/2009² gespecificeerde geografische gebieden;
- (b) voor het Skagerrak: het geografische gebied dat in het westen wordt begrensd door een lijn van de vuurtoren van Hanstholm naar die van Lindesnes, en in het zuiden door een lijn van de vuurtoren van Skagen naar die van Tistlarna en vandaar naar het dichtstbijgelegen punt op de Zweedse kust;
- (c) voor het Kattegat: het geografische gebied dat in het noorden wordt begrensd door een lijn van de vuurtoren van Skagen naar die van Tistlarna en vandaar naar het dichtstbijgelegen punt op de Zweedse kust, en in het zuiden door een lijn van Kaap Hasenøre naar Kaap Gniben, van Korshage naar Spodsbjerg en van Kaap Gilbjerg naar Kullen;
- (d) voor functionele eenheid 16 van ICES-deelgebied VII: het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:
 - 53° 30' NB 15° 00' WL,
 - 53° 30' NB 11° 00' WL,
 - 51° 30' NB 11° 00' WL,
 - 51° 30' NB 13° 00' WL,
 - 51° 00' NB 13° 00' WL,
 - 51° 00' NB 15° 00' WL,
 - 53° 30' NB 15° 00' WL;
- (e) voor de Golf van Cadiz: het geografische gebied van ICES-sector IXa ten oosten van 7° 23' 48" WL;
- (f) voor de CECAF-zones (Committee for Eastern Central Atlantic Fisheries — Visserijcommissie voor het centraaloostelijke deel van de Atlantische Oceaan): de in

¹ Verordening (EG) nr. 517/2008 van de Commissie van 10 juni 2008 houdende uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 850/98 wat betreft de bepaling van de maaswijdte en de meting van de twijndikte van visnetten (PB L 151 van 11.6.2008, blz. 5).

² Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten die in het noordoostelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 70).

bijlage II bij Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad¹ gespecificeerde geografische gebieden;

- (g) voor de NAFO-zones (Northwest Atlantic Fisheries Organisation — Visserijorganisatie voor het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan): de in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 217/2009 van het Europees Parlement en de Raad² gespecificeerde geografische gebieden;
- (h) voor het SEAFO-verdragsgebied (South East Atlantic Fisheries Organisation — Organisatie voor de visserij in het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan): het in het Verdrag inzake de instandhouding en het beheer van de visbestanden in het zuidoostelijke deel van de Atlantische Oceaan³ omschreven geografische gebied;
- (i) voor het ICCAT-verdragsgebied (International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas — Internationale Commissie voor de instandhouding van Atlantische tonijnen): het in het Internationaal Verdrag voor de instandhouding van Atlantische tonijnen⁴ omschreven geografische gebied;
- (j) voor het CCAMLR-verdragsgebied (Commissie voor de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren): het in artikel 2, onder a), van Verordening (EG) nr. 601/2004⁵ omschreven geografische gebied;
- (k) voor het IATTC-verdragsgebied (Inter American Tropical Tuna Commission — Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn): het in het Verdrag ter versterking van de Inter-Amerikaanse Commissie voor tropische tonijn opgericht bij het Verdrag van 1949 tussen de Verenigde Staten van Amerika en de Republiek Costa Rica⁶ omschreven geografische gebied;
- (l) voor het IOTC-verdragsgebied (Indian Ocean Tuna Commission — Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan): het in de Overeenkomst tot oprichting van de Commissie voor de tonijnvisserij in de Indische Oceaan⁷ omschreven geografische gebied;
- (m) voor het SPRFMO-verdragsgebied (South Pacific Regional Fisheries Management Organisation — Regionale visserijorganisatie voor het zuidelijke deel van de Stille Oceaan): het gebied op open zee ten zuiden van 10° noorderbreedte, ten noorden van het CCAMLR-verdragsgebied, ten oosten van het SIOFA-verdragsgebied zoals omschreven in de Visserijovereenkomst voor de Zuid-Indische Oceaan⁸, en ten westen van de gebieden die onder de visserijjurisdictie van de Zuid-Amerikaanse staten vallen;
- (n) voor het WCPFC-verdragsgebied (Western and Central Pacific Fisheries Commission — Commissie voor de visserij in de westelijke en centrale Stille Oceaan): het in het Verdrag

¹ Verordening (EG) nr. 216/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten in bepaalde gebieden buiten de Noord-Atlantische Oceaan (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 1).

² Verordening (EG) nr. 217/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de indiening van statistieken van de vangsten en de visserijactiviteit van de lidstaten die in het noordwestelijk deel van de Atlantische Oceaan vissen (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 42).

³ Gesloten bij Besluit 2002/738/EG van de Raad (PB L 234 van 31.8.2002, blz. 39).

⁴ De Unie is tot dit verdrag toegetreden bij Besluit 86/238/EEG van de Raad (PB L 162 van 18.6.1986, blz. 33).

⁵ Verordening (EG) nr. 601/2004 van de Raad van 22 maart 2004 tot vaststelling van bepaalde controlemaatregelen voor de visserij in het verdragsgebied van het Verdrag inzake de instandhouding van de levende rijkdommen in de Antarctische wateren (PB L 97 van 1.4.2004, blz. 16).

⁶ Gesloten bij Besluit 2006/539/EG van de Raad (PB L 224 van 16.8.2006, blz. 22).

⁷ De Unie is tot deze overeenkomst toegetreden bij Besluit 95/399/EG van de Raad (PB L 236 van 5.10.1995, blz. 24).

⁸ Gesloten bij Besluit 2008/780/EG van de Raad (PB L 268 van 9.10.2008, blz. 27).

inzake de instandhouding en het beheer van over grote afstanden trekkende visbestanden in het westelijke en centrale deel van de Stille Oceaan¹ omschreven geografische gebied;

- (o) voor de volle zee van de Beringzee: de geografische zone van de volle zee van de Beringzee vanaf 200 zeemijlen van de basislijnen vanwaar de breedte van de territoriale zee van de aan de Beringzee gelegen kuststaten wordt gemeten;
- (p) Voor het tussen de IATTC en de WCPFC overlappende gebied: het geografische gebied dat wordt begrensd door:
 - lengtegraad 150° WL,
 - lengtegraad 130° WL,
 - breedtegraad 4° ZB,
 - breedtegraad 50° ZB.

¹ De Unie is tot de overeenkomst toegetreden bij Besluit 2005/75/EG van de Raad (PB L 32 van 4.2.2005, blz. 1).

TITEL II

VANGSTMOGELIJKHEDEN VOOR EU-VAARTUIGEN

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Artikel 5

TAC's en toewijzingen

1. De TAC's voor EU-vaartuigen in EU-wateren of bepaalde niet-EU-wateren en de toewijzing van deze TAC's aan de lidstaten, alsmede de voorwaarden die er functioneel verband mee houden, worden vastgesteld in bijlage I.
2. EU-vaartuigen mogen, met inachtneming van de in bijlage I vastgestelde TAC's en de voorschriften van artikel 14 van en bijlage III bij de onderhavige verordening en van Verordening (EG) nr. 1006/2008¹ en de uitvoeringsbepalingen daarvan, vissen in de wateren die onder de visserijjurisdictie van de Faeröer, Groenland, IJsland en Noorwegen vallen, en in de visserijzone rond Jan Mayen.
3. Voor de toepassing van de bijzondere voorwaarde welke in bijlage IA is vastgesteld voor het zandspierenbestand in de EU-wateren van de ICES-zones IIa, IIIa en IV gelden de in bijlage IID omschreven beheersgebieden.

Artikel 6

Door de lidstaten vast te stellen TAC's

1. Voor bepaalde visbestanden worden de TAC's door de betrokken lidstaat vastgesteld. Deze bestanden worden opgesomd in bijlage I.
2. De door een lidstaat vast te stellen TAC's:
 - (a) zijn consistent met de beginselen en voorschriften van het gemeenschappelijk visserijbeleid, en met name met het beginsel van duurzame exploitatie van de bestanden; en
 - (b) zijn zodanig gekozen dat:
 - i) indien er analytische evaluaties beschikbaar zijn, de exploitatie van het bestand met een zo groot mogelijke waarschijnlijkheid vanaf 2015 met de maximale duurzame opbrengst overeenstemt;
 - ii) indien er geen of onvollige analytische evaluaties beschikbaar zijn, de exploitatie van het bestand voldoet aan de voorzorgsaanpak van het visserijbeheer.
3. Elke betrokken lidstaat verstrekt de Commissie uiterlijk op 15 maart 2014 de volgende gegevens:
 - (a) de vastgestelde TAC's;
 - (b) de door de lidstaat verzamelde en beoordeelde gegevens waarop de vastgestelde TAC's zijn gebaseerd;

¹ Verordening (EG) nr. 1006/2008 van de Raad van 29 september 2009 betreffende machtigingen voor visserijactiviteiten van communautaire vissersvaartuigen buiten de communautaire wateren en de toegang van vaartuigen van derde landen tot de communautaire wateren (PB L 286 van 29.10.2008, blz. 33).

- (c) nadere gegevens over hoe de vastgestelde TAC's aan lid 2 voldoen.

Artikel 7

Voorwaarden voor de aanlanding van vangsten en bijvangst

Vis van bestanden waarvoor TAC's zijn vastgesteld, mag slechts aan boord worden gehouden of aangeland mits:

- (a) die vis is gevangen met vaartuigen die de vlag voeren van een lidstaat die over een quotum beschikt, en dat quotum nog niet is opgebruikt; of
- (b) de vangsten deel uitmaken van een EU-quotum dat niet in de vorm van quota aan de lidstaten is toegewezen, en dat EU-quotum nog niet is opgebruikt.

Artikel 8

Beperkingen van de visserijinspanning

1. Van 1 februari 2014 tot en met 31 januari 2015 zijn de volgende visserijinspanningsmaatregelen van toepassing:
 - (a) bijlage IIA voor het beheer van sommige kabeljauw-, tong- en scholbestanden in het Kattegat, het Skagerrak, het deel van ICES-sector IIIa dat niet behoort tot het Skagerrak en het Kattegat, ICES-deelgebied IV en ICES-sectoren VIa, VIIa en VIId en de EU-wateren van de ICES-sectoren IIa en Vb;
 - (b) bijlage IIB met het oog op het herstel van heek en langoustine in de ICES-sectoren VIIIc en IXa, met uitzondering van de Golf van Cadiz;
 - (c) bijlage IIC voor het beheer van de tongbestanden in ICES-sector VIIe.

Artikel 9

Vangst- en inspanningsbeperkingen voor de diepzeevisserij

2. Artikel 3, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2347/2002¹, op grond waarvan vaartuigen in het bezit moeten zijn van een diepzeevisdocument, is van toepassing op Groenlandse heilbot (ook wel "zwarte heilbot" genoemd). Voor het vangen, aan boord houden, overladen en aanlanden van Groenlandse heilbot gelden de voorwaarden van dat artikel.
3. De lidstaten zorgen ervoor dat de voor 2014 geldende visserijinspanningsniveaus, gemeten in kilowattdagen buitengaats, van vaartuigen met diepzeevisdocumenten als bedoeld in artikel 3, lid 1, van Verordening (EG) nr. 2347/2002, niet meer bedragen dan 65 % van de gemiddelde jaarlijkse visserijinspanning die de vaartuigen van de betrokken lidstaat in 2003 hebben geleverd op reizen tijdens welke deze vaartuigen over diepzeevisdocumenten beschikten of diepzeesoorten, als opgesomd in de bijlagen I en II bij die verordening, hebben gevangen. Dit lid is alleen van toepassing op visreizen tijdens welke meer dan 100 kg andere diepzeesoorten dan grote zilvervis is gevangen.

Artikel 10

Bijzondere bepalingen inzake de toewijzing van vangstmogelijkheden

1. De vangstmogelijkheden worden overeenkomstig deze verordening aan de lidstaten toegewezen onverminderd:

¹ Verordening (EG) nr. 2347/2002 van de Raad van 16 december 2002 tot vaststelling van bijzondere voorwaarden voor de toegang tot diepzeebestanden en bij de visserij daarop in acht te nemen voorschriften (PB L 351 van 28.12.2002, blz. 6).

- a) het ruilen van vangstmogelijkheden op grond van artikel 20, lid 5, van Verordening (EG) nr. 2371/2002;
 - b) kortingen en nieuwe toewijzingen op grond van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
 - c) nieuwe toewijzingen op grond van artikel 10, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1006/2008;
 - d) het aanlanden van extra hoeveelheden op grond van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96;
 - e) de op grond van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 naar het volgende jaar overgedragen hoeveelheden;
 - f) kortingen op grond van de artikelen 105, 106 en 107 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
 - g) overdrachten en uitwisselingen van quota overeenkomstig artikel 20 van deze verordening.
2. Tenzij anders vermeld in bijlage I bij deze verordening is artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 van toepassing op bestanden waarvoor voorzorgs-TAC's zijn vastgesteld, en zijn artikel 3, leden 2 en 3, en artikel 4 van die verordening van toepassing op bestanden waarvoor analytische TAC's zijn vastgesteld.

Artikel 11
Gesloten visseizoenen

1. Van 1 mei tot en met 31 mei 2014 is het verboden om de volgende soorten op de Porcupine Bank te bevissen of aan boord te houden: kabeljauw, scharretongen, zeeduivels, schelvis, wijting, heek, langoustine, schol, witte koolvis, koolvis, roggen, tong, lom, blauwe leng, leng en doornhaai.

Voor de toepassing van dit artikel omvat de Porcupine Bank het geografische gebied dat wordt begrensd door loxodromen die achtereenvolgens de punten met de volgende geografische coördinaten met elkaar verbinden:

Punt	Breedtegraad	Lengtegraad
1	52° 27' NB	12° 19' WL
2	52° 40' NB	12° 30' WL
3	52° 47' NB	12° 39,600' WL
4	52° 47' NB	12° 56' WL
5	52° 13,5' NB	13° 53,830' WL
6	51 ° 22' NB	14° 24' WL

7	51 ° 22' NB	14° 03' WL
8	52° 10' NB	13° 25' WL
9	52° 32' NB	13° 07,500' WL
10	52° 43' NB	12° 55' WL
11	52° 43' NB	12° 43' WL
12	52° 38,800' NB	12° 37' WL
13	52° 27' NB	12° 23' WL
14	52° 27' NB	12° 19' WL

In afwijking van de eerste alinea is het vaartuigen toegestaan door de Porcupine Bank te varen met de in dat lid genoemde soorten aan boord, overeenkomstig artikel 50, leden 3, 4 en 5 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.

2. De commerciële visserij op zandspiering met bodemtrawls, zegennetten of soortgelijk gesleept vistuig met een maaswijdte van minder dan 16 mm is in de ICES-sectoren IIa en IIIa en ICES-deelgebied IV verboden van 1 januari tot en met 31 maart 2014 en van 1 augustus tot en met 31 december 2014.

Het in de vorige alinea vervatte verbod geldt, tenzij anders is bepaald, eveneens voor vaartuigen van derde landen die op zandspiering mogen vissen in de EU-wateren van ICES-deelgebied IV.

Artikel 12 *Verbodsbepalingen*

1. Het is EU-vaartuigen verboden de onderstaande soorten te vangen, aan boord te houden, over te laden en aan te landen:
- (d) reuzenhaai (*Cetorhinus maximus*) en witte haai (*Carcharodon carcharias*) in alle wateren;
 - (e) haringhaai (*Lamna nasus*) in alle wateren, tenzij in bijlage IA anders is bepaald;
 - (f) zee-engel (*Squatina squatina*) in de EU-wateren;
 - (g) vleet (*Dipturus batis*) in de EU-wateren van ICES-sector IIa en de ICES-deelgebieden III, IV, VI, VII, VIII, IX en X;
 - (h) golfrog (*Raja undulata*) en witte rog (*Raja alba*) in de EU-wateren van de ICES-deelgebieden VI, VII, VIII, IX en X;
 - (i) gitaarroggen (Rhinobatidae) in de EU-wateren van de ICES-deelgebieden I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X en XII;
 - (j) reuzenmanta (*Manta birostris*) in alle wateren.

2. Incidenteel gevangen vissen van de in lid 1 bedoelde soorten worden ongedeerd gelaten. Zij worden onmiddellijk teruggezet.

Artikel 13
Gegevensverstrekking

Wanneer de lidstaten overeenkomstig de artikelen 33 en 34 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 gegevens met betrekking tot de aanlanding van hoeveelheden gevangen vis aan de Commissie doen toekomen, gebruiken zij daarvoor de in bijlage I bij deze verordening vermelde bestandscodes.

Hoofdstuk II

Extra toewijzingen voor vaartuigen die deelnemen aan proeven met betrekking tot volledig gedocumenteerde visserij

Artikel 14
Extra toewijzingen

1. Voor bepaalde bestanden kan een lidstaat een extra toewijzing toekennen aan vaartuigen die zijn vlag voeren en die deelnemen aan proeven met betrekking tot volledig gedocumenteerde visserij. Deze bestanden worden opgesomd in bijlage I.
2. De in lid 1 bedoelde extra toewijzing mag niet meer bedragen dan de algemene limiet die in bijlage I is bepaald als een percentage van het aan die lidstaat toegewezen quotum.

Artikel 15
Aan de extra toewijzingen verbonden voorwaarden

1. Voor extra toewijzingen als bedoeld in lid 14 gelden de volgende voorwaarden:
 - a) het vaartuig maakt gebruik van aan een sensorsysteem gekoppelde camera's in een gesloten televisiecircuit (CCTV) (gezamenlijk "het CCTV-systeem" genoemd) waarmee alle visserij- en verwerkingsactiviteiten die aan boord van de vaartuigen plaatsvinden, worden geregistreerd;
 - b) de extra toewijzing die wordt toegekend aan een individueel vaartuig dat deelneemt aan proeven met betrekking tot volledig gedocumenteerde visserij, bedraagt niet meer dan:
 - i) 75 % van de teruggooi van het bestand zoals die door de betrokken lidstaat is geraamd voor het vaartuigtype waartoe het betrokken vaartuig behoort;
 - ii) 30 % van de individuele toewijzing van het vaartuig vóór de deelname aan de proeven;
 - c) alle vangsten van het vaartuig uit het bestand waarvoor de extra toewijzing is toegekend, inclusief vissen die kleiner zijn dan de minimale aanlandingsmaat zoals vastgesteld in bijlage XII bij Verordening (EG) nr. 850/98 van de Raad¹ worden in mindering gebracht op de individuele toewijzing voor het vaartuig welke resulteert uit de krachtens artikel 14 toegekende extra toewijzing;
 - d) wanneer een vaartuig de individuele toewijzing voor een bestand waarvoor een extra toewijzing is toegekend volledig heeft opgebruikt, dienen alle visserijactiviteiten van dat vaartuig in het betrokken TAC-gebied te worden stopgezet;

¹ Verordening (EG) nr. 850/98 van 30 maart 1998 voor de instandhouding van de visbestanden via technische maatregelen voor de bescherming van jonge mariene organismen (PB L 125 van 27.4.1998, blz. 1).

- e) wat betreft de bestanden waarvoor dit artikel kan worden toegepast, kunnen de lidstaten overdrachten van de individuele toewijzing of een deel daarvan van vaartuigen die niet deelnemen aan proeven met betrekking tot volledig gedocumenteerde visserij aan deelnemende vaartuigen toestaan, op voorwaarde dat kan worden aangetoond dat de teruggooi van de niet-deelnemende vaartuigen niet toeneemt.
2. Onverminderd lid 1, onder b), punt i), kan een lidstaat bij wijze van uitzondering aan een vaartuig dat zijn vlag voert, een extra toewijzing toekennen van meer dan 75 % van de voor het vaartuigtype waartoe het betrokken vaartuig behoort, geraamde teruggooi, op voorwaarde dat:
- a) het voor het betrokken vaartuigtype geraamde teruggooipercentage voor het betrokken bestand minder bedraagt dan 10 %;
 - b) de opneming van dat vaartuigtype van belang is voor het evalueren van het potentieel van het CCTV-systeem voor controledoelinden;
 - c) een algemeen maximum van 75 % van de geraamde teruggooi door alle vaartuigen die aan de proeven deelnemen, niet wordt overschreden.
3. Voordat een lidstaat de in artikel 14 bedoelde extra toewijzing toekent, deelt hij de Commissie de volgende gegevens mee:
- a) de lijst van de vaartuigen die zijn vlag voeren en deelnemen aan proeven met betrekking tot volledig gedocumenteerde visserij;
 - b) de specificaties van de elektronische systemen voor toezicht op afstand die aan boord van die vaartuigen zijn geïnstalleerd;
 - c) de capaciteit, het type en de specificaties van het vistuig dat door die vaartuigen wordt gebruikt;
 - d) de geraamde teruggooi voor elk vaartuigtype dat aan de proeven deelneemt;
 - e) de hoeveelheden die in 2013 door aan de proeven deelnemende vaartuigen zijn gevangen uit het bestand waarvoor de betrokken TAC geldt.

Artikel 16

Verwerking van persoonsgegevens

Voor zover het registreren van de overeenkomstig artikel 15, lid 1, verkregen gegevens de verwerking van persoonsgegevens in de zin van Richtlijn 95/46/EG behelst, is die richtlijn op de verwerking van die gegevens van toepassing.

Artikel 17

Intrekking van extra toewijzingen

Wanneer een lidstaat vaststelt dat een vaartuig dat deelneemt aan proeven met betrekking tot volledig gedocumenteerde visserij, niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 15, trekt die lidstaat de extra toewijzing voor dat vaartuig onmiddellijk in en sluit hij dat vaartuig voor de rest van het jaar 2014 uit van deelname aan de proeven.

Artikel 18

Wetenschappelijke toetsing van de beoordelingen van de teruggooi

De Commissie kan iedere lidstaat die een beroep doet op dit hoofdstuk, verzoeken zijn beoordeling van de teruggooi per vaartuigtype ter evaluatie aan een wetenschappelijk adviesorgaan voor te leggen, teneinde toe te zien op de naleving van de in artikel 15, lid 1, onder b), punt i), gestelde voorwaarde. Bij ontstentenis van een beoordeling die deze teruggooi bevestigt, neemt de betrokken lidstaat passende maatregelen om aan die voorwaarde te voldoen en stelt hij de Commissie hiervan in kennis.

Hoofdstuk III

Vismachtigen in wateren van derde landen

Artikel 19

Vismachtigen

1. Het maximaal aantal vismachtigen voor EU-vaartuigen in wateren van derde landen wordt vastgesteld in bijlage III.
2. Indien een lidstaat quota in de in bijlage III genoemde visserijzones op basis van artikel 20, lid 5, van Verordening (EG) nr. 2371/2002 aan een andere lidstaat overdraagt (ruil of "swap"), worden daarbij ook de overeenkomstige vismachtigen overgedragen en wordt de Commissie hiervan in kennis gesteld. Het in bijlage III vastgestelde totale aantal vismachtigen per visserijzone mag echter niet worden overschreden.

Hoofdstuk IV

Vangstmogelijkheden in wateren van regionale organisaties voor visserijbeheer

Artikel 20

Overdrachten en uitwisselingen van quota

1. Wanneer volgens de voorschriften van een regionale organisatie voor visserijbeheer (ROVB) overdrachten en uitwisselingen van quota tussen de verdragsluitende partijen van een ROVB zijn toegestaan, kan een lidstaat (hierna "de betrokken lidstaat" genoemd) met een verdragsluitende partij bij de ROVB besprekingen aanknopen en, in voorkomend geval, mogelijke lijnen uitzetten voor een geplande overdracht of uitwisseling van quota.
2. De betrokken lidstaat brengt de mogelijke lijnen voor een geplande overdracht of uitwisseling van quota die hij met de betrokken verdragsluitende partij bij de ROVB heeft besproken, ter kennis van de Commissie, die daaraan haar goedkeuring kan hechten. Vervolgens wisselt de Commissie onverwijld met de betrokken verdragsluitende partij bij de ROVB de mededeling uit dat ermee wordt ingestemd gebonden te zijn door de overdracht of uitwisseling van quota. De Commissie brengt dan de overeengekomen overdracht of uitwisseling van quota ter kennis van het secretariaat van de ROVB overeenkomstig de voorschriften van deze organisatie.
3. De Commissie brengt de lidstaten op de hoogte van de overeengekomen overdracht of uitwisseling van quota.
4. De vangstmogelijkheden die in het kader van de overdracht of uitwisseling van quota worden ontvangen van of overgedragen aan de betrokken verdragsluitende partij bij de ROVB, worden beschouwd als quota die aan de betrokken lidstaat worden toegewezen dan

wel in mindering worden gebracht op de toewijzing van de betrokken lidstaat, vanaf het tijdstip dat de overdracht of uitwisseling van quota in werking treedt overeenkomstig de bepalingen van de overeenkomst die met de betrokken verdragsluitende partij bij de ROVB is gesloten, of, in voorkomend geval, overeenkomstig de voorschriften van de betrokken ROVB. Overeenkomstig het beginsel van de relatieve stabiliteit van visserijactiviteiten wijzigt een dergelijke toewijzing de bestaande verdeelsleutel voor de toewijzing van vangstmogelijkheden aan lidstaten niet.

AFDELING 1

ICCAT-VERDRAGSGEBIED

Artikel 21

Beperkingen van de vangst-, kweek- en mestcapaciteit voor blauwvintonijn

1. Het aantal met de hengel of de sleeplijn vissende EU-vaartuigen dat in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan actief op blauwvintonijn tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen, wordt beperkt overeenkomstig bijlage IV, punt 1.
2. Het aantal in het kader van de ambachtelijke kustvisserij vissende EU-vaartuigen dat in de Middellandse Zee actief op blauwvintonijn tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen, wordt beperkt overeenkomstig bijlage IV, punt 2.
3. Het aantal EU-vaartuigen dat in de Adriatische Zee actief op blauwvintonijn tussen 8 kg/75 cm en 30 kg/115 cm mag vissen voor kweekdoeleinden, wordt beperkt overeenkomstig bijlage IV, punt 3.
4. Het aantal en de totale in brutotonnage uitgedrukte capaciteit van de vissersvaartuigen die in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee op blauwvintonijn mogen vissen, deze aan boord mogen houden en mogen overladen, vervoeren of aanlanden, worden beperkt overeenkomstig bijlage IV, punt 4.
5. Het aantal tonnara's dat in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee wordt gebruikt bij de visserij op blauwvintonijn, wordt beperkt overeenkomstig bijlage IV, punt 5.
6. De capaciteit voor het kweken en mesten van blauwvintonijn, alsmede de maximale hoeveelheid in het wild gevangen blauwvintonijn die wordt toegewezen aan kweek- en mestbedrijven in het oostelijke deel van de Atlantische Oceaan en de Middellandse Zee, worden beperkt overeenkomstig bijlage IV, punt 6.

Artikel 22

Recreatie- en sportvisserij

De lidstaten kennen een specifiek quotum van de hun in bijlage ID toegekende quota voor blauwvintonijn toe aan de recreatie- en sportvisserij.

Artikel 23

Haaien

1. In alle visserijtakken geldt een verbod op het aan boord houden, overladen en aanlanden van delen van of volledige karkassen van grootoogvoshaaien (*Alopias superciliosus*).
2. Het is verboden gericht te vissen op voshaaisoorten van het geslacht *Alopias*.

3. In verband met de visserij in het ICCAT-verdragsgebied geldt een verbod op het aan boord houden, overladen en aanlanden van delen van of volledige karkassen van hamerhaaien van de familie Sphyrnidae (met uitzondering van *Sphyrna tiburo*).
4. In alle visserijtakken geldt een verbod op het aan boord houden, overladen en aanlanden van delen van of volledige karkassen van oceanische witpunthaaien (*Carcharhinus longimanus*).
5. In alle visserijtakken geldt een verbod op het aan boord houden van zijdehaaien (*Carcharhinus falciformis*).

AFDELING 2

CCAMLR-VERDRAGSGEBIED

Artikel 24

Verbodsbepalingen en vangstbeperkingen

1. Gerichte visserij op de in bijlage V, deel A, vermelde soorten is verboden in de daarin aangegeven zones en perioden.
2. Voor experimentele visserij worden de beperkingen van de TAC's en de bijvangsten per deelgebied vastgelegd in bijlage V, deel B.

Artikel 25

Experimentele visserij

1. Alleen lidstaten die lid zijn van de CCAMLR, mogen in 2014 deelnemen aan de experimentele visserij met de beug op *Dissostichus* spp. in de FAO-deelgebieden 88.1 en 88.2 en de FAO-sectoren 58.4.1, 58.4.2 en 58.4.3a buiten gebieden onder nationale jurisdictie. Lidstaten die aan die voorwaarde voldoen en die voornemens zijn om aan die visserij deel te nemen, stellen het CCAMLR-secretariaat daarvan overeenkomstig de artikelen 7 en 7 bis van Verordening (EG) nr. 601/2004 uiterlijk op 1 juni 2014 in kennis.
2. De beperkingen van de TAC's en de bijvangsten in de FAO-deelgebieden 88.1 en 88.2 en de FAO-sectoren 58.4.1, 58.4.2 en 58.4.3a en de verdeling daarvan over de kleine onderzoeksvakken (Small Scale Research Units, SSRU's) in elk gebied worden vastgesteld in bijlage V, deel B. De visserijactiviteiten in een SSRU worden stopgezet zodra de gemelde vangsten de geldende TAC hebben bereikt, waarna dit vak voor de rest van het seizoen voor de visserij wordt gesloten.
3. De visserijactiviteiten vinden plaats in een zo groot mogelijk geografisch gebied en op zo veel mogelijk verschillende diepten om de nodige informatie te verzamelen voor het bepalen van het visserijpotentieel en om overconcentratie van vangsten en visserijinspanning te voorkomen. In de FAO-deelgebieden 88.1 en 88.2 en de FAO-sectoren 58.4.1, 58.4.2 en 58.4.3a is het echter verboden om te vissen op diepten van minder dan 550 m.

Artikel 26

Visserij op Antarctisch krill in het visseizoen 2014/2015

1. Alleen de lidstaten die lid zijn van de CCAMLR, mogen tijdens het visseizoen 2014/2015 in het CCAMLR-verdragsgebied op Antarctisch krill (*Euphausia superba*) vissen. Lidstaten die aan die voorwaarde voldoen en die voornemens zijn om in het CCAMLR-verdragsgebied op Antarctisch krill te vissen, stellen het CCAMLR-secretariaat,

overeenkomstig artikel 5 bis van Verordening (EG) nr. 601/2004, en de Commissie uiterlijk op 1 juni 2014 in kennis van:

- a) hun voornemen om op Antarctisch krill te vissen, waarbij zij gebruik maken van het in bijlage V, deel C, vastgestelde formulier;
 - b) de vorm van de netten, waarbij zij gebruik maken van het in bijlage V, deel D, vastgestelde formulier.
2. De in lid 1 van dit artikel bedoelde kennisgeving omvat de in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 601/2004 bedoelde informatie voor elk vaartuig dat van de lidstaat toestemming krijgt om aan de visserij op Antarctisch krill deel te nemen.
 3. Een lidstaat die voornemens is om in het CCAMLR-verdragsgebied op Antarctisch krill te vissen, geeft alleen kennis van dit voornemen voor gemachtigde vaartuigen die ten tijde van de kennisgeving zijn vlag voeren of die de vlag van een ander CCAMLR-lid voeren, maar naar verwachting ten tijde van de genoemde visserijactiviteit de vlag van de lidstaat zullen voeren.
 4. De lidstaten mogen toestaan dat een ander vaartuig dan de overeenkomstig de leden 1, 2 en 3 van dit artikel aan het secretariaat van de CCAMLR gemelde vaartuigen, deelneemt aan de visserij op Antarctisch krill, wanneer een gemachtigd vaartuig om legitieme operationele redenen of vanwege overmacht niet aan die visserij kan deelnemen. De betrokken lidstaten brengen in dat geval het CCAMLR-secretariaat en de Commissie onverwijld op de hoogte, met opgave van:
 - a) alle bijzonderheden over het vervangende vaartuig (of de vervangende vaartuigen), inclusief de in artikel 3 van Verordening (EG) nr. 601/2004 bedoelde informatie;
 - b) een volledig overzicht van de redenen voor de vervanging, alsmede van alle relevante ondersteunende bewijsstukken of referenties.
 5. De lidstaten staan niet toe dat een vaartuig dat voorkomt op één van de door de CCAMLR vastgestelde lijsten van vaartuigen die illegale, ongemelde en ongereguleerde visserijactiviteiten verrichten (IOO-vaartuigen), aan de visserij op Antarctisch krill deelneemt.

AFDELING 3

IOTC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 27

Beperking van de vangstcapaciteit van vaartuigen die in het IOTC-verdragsgebied vissen

1. Het maximumaantal EU-vaartuigen dat in het IOTC-verdragsgebied op tropische tonijn vist, en de overeenkomstige in brutotonnage uitgedrukte capaciteit, worden vastgesteld in bijlage VI, punt 1.
2. Het maximumaantal EU-vaartuigen dat in het IOTC-verdragsgebied op zwaardvis (*Xiphias gladius*) en witte tonijn (*Thunnus alalunga*) vist, en de overeenkomstige in brutotonnage uitgedrukte capaciteit, worden vastgesteld in bijlage VI, punt 2.
3. De lidstaten kunnen vaartuigen die zijn toegewezen aan één van de twee in de leden 1 en 2 bedoelde visserijtakken, opnieuw toewijzen aan de andere visserijtak, mits zij ten genoegen van de Commissie kunnen aantonen dat deze wijziging niet tot een stijging van de visserijinspanning voor de betrokken visbestanden leidt.
4. De lidstaten zorgen er bij een voorgestelde overdracht van capaciteit naar hun vloot voor dat de over te dragen vaartuigen voorkomen in het vaartuigenregister van de IOTC of van

andere regionale tonijnvisserijorganisaties. Voorts mogen vaartuigen die voorkomen op de door een ROVB bijgehouden lijst van vaartuigen die illegale, ongemelde en ongereguleerde visserijactiviteiten verrichten (IOO-vaartuigen), niet worden overgedragen.

5. Teneinde rekening te houden met de uitvoering van de bij de IOTC ingediende ontwikkelingsplannen mogen de lidstaten hun vangstcapaciteit slechts binnen de in die ontwikkelingsplannen bepaalde grenzen verhogen tot boven de in de leden 1 en 2 bedoelde maxima.

Artikel 28

Haaien

1. In alle visserijtakken geldt een verbod op het aan boord houden, overladen en aanlanden van delen van of volledige karkassen van alle voshaisoorten van de familie Alopiidae.
2. In alle visserijtakken geldt een verbod op het aan boord houden, overladen en aanlanden van delen van of volledige karkassen van oceanische witpunthaaien (*Carcharhinus longimanus*), met uitzondering van vaartuigen met een lengte over alles van minder dan 24 m die uitsluitend vissen in de exclusieve economische zone (EEZ) van de lidstaat waarvan zij de vlag voeren en mits hun vangst uitsluitend voor plaatselijk verbruik is bestemd.
- 2.1. Incidenteel gevangen vissen van de in lid 1 en lid 2 bedoelde soorten worden ongedeerd gelaten. Zij worden onmiddellijk teruggezet.

AFDELING 4 SPRFMO-VERDRAGSGEBIED

Artikel 29

Pelagische visserij - capaciteitsbeperking

De lidstaten die in 2007, 2008 of 2009 actief pelagischevisserijactiviteiten hebben uitgeoefend in het SPRFMO-verdragsgebied, beperken de totale brutotonnage van de vaartuigen die hun vlag voeren en die in 2014 op pelagische bestanden vissen, tot de totale EU-brutotonnage van 78 600 in dat gebied.

Artikel 30

Pelagische visserij - TAC's

1. Alleen de lidstaten die in 2007, 2008 of 2009 actief pelagischevisserijactiviteiten hebben uitgeoefend in het SPRFMO-verdragsgebied, zoals gespecificeerd in artikel 29, mogen in dat gebied op pelagische bestanden vissen met inachtneming van de in bijlage II vastgestelde TAC's.
2. De in bijlage II vastgestelde vangstmogelijkheden mogen slechts worden benut op voorwaarde dat de lidstaten de Commissie, ter toezending aan het SPRFMO-secretariaat, de lijst sturen van vaartuigen die in het SPRFMO-verdragsgebied actief vissen of bij overlading zijn betrokken, alsmede gegevens van satellietvolgsystemen voor vissersvaartuigen (VMS-gegevens), maandelijkse vangstaangiften en, indien voorhanden, gegevens over aanloophavens, uiterlijk de vijfde dag van de maand na die waarop de gegevens betrekking hebben.

Artikel 31
Bodemvisserij

Lidstaten met een geregistreerde activiteit in de bodemvisserij of uit die visserij voortkomende vangsten in het SPRFMO-verdragsgebied in de periode van 1 januari 2002 tot en met 31 december 2006 beperken hun inspanning of vangsten tot:

- a) de gemiddelde vangsten of inspanningsparameters in die periode; en
- b) uitsluitend de delen van het SPRFMO-verdragsgebied waar in een eerder visseizoen bodemvisserijactiviteiten hebben plaatsgevonden.

AFDELING 5
IATTC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 32
Ringzegenvisserij

1. De visserij met ringzegens op geelvintonijn (*Thunnus albacares*), grootoogtonijn (*Thunnus obesus*) en gestreepte tonijn (*Katsuwonus pelamis*) is verboden:
 - a) van 29 juli tot en met 28 september 2014, of van 18 november 2014 tot en met 18 januari 2015, in het gebied dat wordt begrensd door:
 - de kustlijnen van Amerika langs de Stille Oceaan,
 - lengtegraad 150° WL,
 - breedtegraad 40° NB,
 - breedtegraad 40° ZB;
 - b) van 29 september tot en met 29 oktober 2014 in het gebied dat wordt begrensd door:
 - lengtegraad 96° WL,
 - lengtegraad 110° WL,
 - breedtegraad 4° NB,
 - breedtegraad 3° ZB.
2. De betrokken lidstaten delen de Commissie vóór 1 april 2014 de in lid 1 bedoelde periode mee waarin de visserijactiviteiten worden stilgelegd. Alle ringzegenvaartuigen van de betrokken lidstaten zetten de visserij met de ringzegen in de in lid 1 beschreven gebieden en gedurende de geselecteerde periode stop.
3. Ringzegenvaartuigen die in het IATTC-verdragsgebied op tonijn vissen, houden alle gevangen geelvintonijnen, grootoogtonijnen en gestreepte tonijnen aan boord en landen deze aan of laden deze over.
4. Lid 3 geldt niet in de volgende gevallen:
 - a) wanneer de vis om andere redenen dan de grootte niet geschikt wordt geacht voor menselijke consumptie, of
 - b) wanneer er tijdens de laatste trek van een visreis onvoldoende ruimte is overgebleven om alle bij die trek gevangen tonijn op te slaan.
5. Het is verboden in het IATTC-verdragsgebied te vissen op oceanische witpunthaaien (*Carcharhinus longimanus*) en in dat gebied delen van of volledige karkassen van

oceanische witpunthaaïen aan boord te houden, over te laden, op te slaan, voor verkoop aan te bieden, te verkopen of aan te landen.

6. Bij incidentele vangsten van de in lid 5 bedoelde soort worden de vissen ongedeerd gelaten. Zij worden onmiddellijk teruggezet door de exploitant van het vaartuig, die eveneens:
- a) het aantal teruggezette exemplaren registreert, met vermelding van de toestand (levend of dood);
 - b) de onder a) vermelde informatie meedeelt aan de lidstaat waarvan hij onderdaan is. De lidstaten delen deze informatie uiterlijk op 31 januari 2014 aan de Commissie mee.

AFDELING 6

SEAFO-VERDRAGSGEBIED

Artikel 33

Verbod op de visserij op diepzeehaaien

De gerichte visserij op de volgende diepzeehaaien in het SEAFO-verdragsgebied is verboden:

- roggen (*Rajidae*),
- doornhaai (*Squalus acanthias*),
- gevlekte gladde lantaarnhaai (*Etmopterus bigelowi*),
- kortstaartlantaarnhaai (*Etmopterus brachyurus*),
- grote lantaarnhaai (*Etmopterus princeps*),
- gladde lantaarnhaai (*Etmopterus pusillus*),
- spookkathaai (*Apristurus manis*),
- fluweelijshaai (*Scymnodon squamulosus*),
- en diepzeehaaien van de superorde Selachimorpha.

AFDELING 7

WCPFC-VERDRAGSGEBIED

Artikel 34

Bepalingen inzake de visserij op grootoogtonijn, geelvintonijn, gestreepte tonijn en Zuid-Pacifische witte tonijn

1. De lidstaten zien erop toe dat er geen toename komt in het aantal visdagen voor ringzegenvaartuigen die in het gedeelte van het WCPFC-verdragsgebied dat op volle zee tussen 20° NB en 20° ZB is gelegen, vissen op grootoogtonijn (*Thunnus obesus*), geelvintonijn (*Thunnus albacares*) en gestreepte tonijn (*Katsuwonus pelamis*).
2. EU-vaartuigen vissen niet gericht op Zuid-Pacifische witte tonijn (*Thunnus alalunga*) in het WCPFC-verdragsgebied ten zuiden van 20° ZB.

Artikel 35

Gesloten gebied voor de visserij met vis aantrekkende voorzieningen (FAD's)

1. In het gedeelte van het WCPFC-verdragsgebied tussen 20° NB en 20° ZB zijn visserijactiviteiten van ringzegenvaartuigen die gebruik maken van vis aantrekkende voorzieningen (fish aggregating devices — FAD's), verboden tussen 1 juli 2014 00.00 uur

en 31 oktober 2014 24.00 uur. In die periode mogen ringzegenvaartuigen in dat gedeelte van het WCPFC-verdragsgebied alleen visserijactiviteiten verrichten indien zich aan boord een waarnemer bevindt die erop toeziet dat het vaartuig op geen enkel ogenblik:

- a) een FAD of soortgelijk elektronisch apparaat gebruikt of bedient;
 - b) met behulp van FAD's op scholen vist.
2. Alle ringzegenvaartuigen die in het in lid 1 bedoelde gedeelte van het WCPFC-verdragsgebied vissen, houden alle gevangen grootoogtonijnen, geelvintonijnen en gestreepte tonijnen aan boord en landen deze aan of laden deze over.
3. Lid 2 geldt niet in de volgende gevallen:
- a) tijdens de laatste trek van een visreis, indien onvoldoende ruimte is overgebleven om al deze vis op te slaan;
 - b) wanneer de vis om andere redenen dan de grootte niet geschikt is voor menselijke consumptie; of
 - c) wanneer zich een ernstige storing van de koelinstallatie voordoet.

Artikel 36

Het tussen de IATTC en de WCPFC overlappende gebied

1. Vaartuigen die uitsluitend in het WCPFC-register zijn ingeschreven, passen de in de artikelen 34 tot en met 37 vervatte maatregelen toe wanneer zij vissen in het in artikel 4, onder p), gedefinieerde tussen de IATTC en de WCPFC overlappende gebied.
2. Vaartuigen die zowel in het WCPFC-register als in het IATTC-register zijn ingeschreven, en vaartuigen die uitsluitend in het IATTC-register zijn ingeschreven, passen de in artikel 32, lid 1, onder a), en de leden 2 tot en met 6, vervatte maatregelen toe wanneer zij vissen in het in artikel 4, onder n), gedefinieerde tussen de IATTC en de WCPFC overlappende gebied.

Artikel 37

Beperking van het aantal EU-vaartuigen dat op zwaardvis mag vissen

Het maximumaantal EU-vaartuigen dat in de gebieden ten zuiden van 20° ZB van het WCPFC-verdragsgebied op zwaardvis (*Xiphias gladius*) mag vissen, wordt vastgesteld in bijlage VII.

AFDELING 8 BERINGZEE

Artikel 38

Verbod op de visserij in de volle zee van de Beringzee

De visserij op Alaskapollak (*Theragra chalcogramma*) in de volle zee van de Beringzee is verboden.

TITEL III

VANGSTMOGELIJKHEDEN VOOR VAARTUIGEN VAN DERDE LANDEN IN EU-WATEREN

Artikel 39 *TAC's*

Vissersvaartuigen die de vlag voeren van Noorwegen, alsook vissersvaartuigen die op de Faeröer zijn geregistreerd, mogen in EU-wateren vissen met inachtneming van de in bijlage I bij deze verordening vastgestelde TAC's en de in de onderhavige verordening en in hoofdstuk III van Verordening (EG) nr. 1006/2008 vastgestelde voorwaarden.

Artikel 40 *Vismachtigingen*

1. Het maximumaantal vismachtigingen voor vaartuigen van derde landen die in EU-wateren vissen, wordt vastgesteld in bijlage VIII.
2. Vis van bestanden waarvoor TAC's zijn vastgesteld, mag slechts aan boord worden gehouden of aangeland mits die vis is gevangen met vaartuigen van derde landen die een quotum hebben, en dat quotum niet is opgebruikt.

Artikel 41 *Verbodsbepalingen*

1. Het is vaartuigen van derde landen verboden de onderstaande soorten te bevissen, aan boord te houden, over te laden en aan te landen:
 - a) reuzenhaai (*Cetorhinus maximus*) en witte haai (*Carcharodon carcharias*) in EU-wateren;
 - b) zee-engel (*Squatina squatina*) in EU-wateren;
 - c) vleet (*Dipturus batis*) in de EU-wateren van ICES-sector IIa en de ICES-deelgebieden III, IV, VI, VII, VIII, IX en X;
 - d) golfrog (*Raja undulata*) en witte rog (*Raja alba*) in de EU-wateren van de ICES-deelgebieden VI, VII, VIII, IX en X;
 - e) haringhaai (*Lamna nasus*) in EU-wateren;
 - f) gitaarroggen (Rhinobatidae) in de EU-wateren van de ICES-deelgebieden I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X en XII;
 - g) reuzenmanta (*Manta birostris*) in EU-wateren.
2. Incidenteel gevangen vissen van de in lid 1 bedoelde soorten worden ongedeerd gelaten. Zij worden onmiddellijk teruggezet.

Artikel 42 *Inwerkingtreding*

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2014.

Artikel 8 is evenwel van toepassing met ingang van 1 februari 2014.

De in de artikelen 24, 25 en 26 en de bijlagen IE en V vastgestelde bepalingen inzake vangstmogelijkheden voor het CCAMLR-verdragsgebied zijn van toepassing met ingang van de aldaar vermelde data.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter

LIJST VAN BIJLAGEN

BIJLAGE I: Naar soort en gebied uitgesplitste TAC's voor EU-vaartuigen in gebieden waar TAC's gelden

BIJLAGE IA: Skagerrak, Kattegat, ICES-deelgebieden I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII en XIV, EU-wateren van CECAF en wateren van Frans-Guyana

BIJLAGE IB: Noordoostelijke Atlantische Oceaan en Groenland, ICES-deelgebieden I, II, V, XII en XIV en Groenlandse wateren van NAFO I

BIJLAGE IC : Noordwestelijke Atlantische Oceaan – NAFO-verdragsgebied

BIJLAGE ID : Over grote afstanden trekkende soorten - alle gebieden

BIJLAGE IE : Antarctisch gebied - CCAMLR-verdragsgebied

BIJLAGE IF : Zuidoostelijke Atlantische oceaan - SEAFO-verdragsgebied

BIJLAGE IG : Zuidelijke blauwvintonijn - alle gebieden

BIJLAGE IH : WCPFC-verdragsgebied

BIJLAGE IJ : SPRFMO-verdragsgebied

BIJLAGE IIA: Visserijinspanning voor vaartuigen in het kader van het beheer van bepaalde kabeljauw-, schol- en tongbestanden in de ICES-sectoren IIIa, VIa, VIIa, VIIId, ICES-deelgebied IV en de EU-wateren van de ICES-sectoren IIa en Vb

BIJLAGE IIB: Visserijinspanning voor vaartuigen in het kader van het herstel van bepaalde zuidelijke heekbestanden en langoustinebestanden in de ICES-sectoren VIIIc en IXa, met uitzondering van de Golf van Cadiz

BIJLAGE IIC: Visserijinspanning voor vaartuigen in het kader van het beheer van de tongbestanden in het westelijke Kanaal in ICES-sector VIIe.

BIJLAGE IID Beheersgebieden voor zandspieringen in de ICES-sectoren IIa en IIIa en in ICES-deelgebied IV

BIJLAGE III : Maximumaantal vismachtigingen voor EU-vaartuigen in wateren van derde landen

BIJLAGE IV: ICCAT-verdragsgebied

BIJLAGE V : CCAMLR-verdragsgebied

BIJLAGE VI : IOTC-verdragsgebied

BIJLAGE VII : WCPFC-verdragsgebied

BIJLAGE VIII Kwantitatieve beperkingen inzake vismachtigingen voor vissersvaartuigen van derde landen die in de EU-wateren vissen